

Кохана чайок годувала,
Гриміло море в береги,
І хвиля хвилю обіймала
Серед липневої юги.

Цвіли на обрії вітрила,
Кипіла в сонці далина.
І лопотіли білі крила
Побіля нашого човна.

Усе сяло, все іскрилось,
Переливалося, пливло, —
Серпанком ніжним оповилось,
З літами в пам'ять перейшло.

Дивлюсь в німі її дзеркала
І згадую минулі дні...
Кохана чайок годувала,
А стала долею мені.
